

เทศน์เช้า วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺสฺสโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระนะ วันพระ วันโกน เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบ
พระพุทธรูป การเกิดเป็นมนุษย์นี่เป็นอริยทรัพย์ การเกิดเป็นคน การเกิดเป็นคนเป็น
อริยทรัพย์ เราเกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธรูป วันพระๆ ใจ ประเพณีวัฒนธรรมของเราไป
วัดไปวา จำศีลฟังธรรม

จำศีลๆ จำศีลเพราะพยายามรักษากิริยามารยาทไม่ให้มันออกนอกกลุ่มนอกทาง

ฟังธรรมๆ ฟังเพื่อหัวใจดวงนี้ หัวใจดวงนี้ที่มันทุกข์มันยากขึ้นมาใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภว่าสัตว์ขันธ์สัตว์ รื้อหัวใจของสัตว์โลก เราเกิด
เป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธรูป เราว่าเรามีอำนาจวาสนา วัดวาอารามมากมาย
มหาศาล ประเพณีวัฒนธรรมของเรามันมีแต่ความนุ่มนวลอ่อนหวาน สวยงาม เห็นแล้วมันชื่น
ใจใจ สังคมร่มเย็นเป็นสุข สมณะที่พรหมณ์ได้ออกประพฤติปฏิบัติ สังคมร่มเย็นเป็นสุข มนุษย์
เราได้ทำมาหากินใจ มันจะมีความสุขสงบสุขของเราใจ

แต่เวลามันทุกข์มันยาก มันทุกข์มันยากที่ไหนล่ะ

มันทุกข์ยาก มันทุกข์ยากที่หัวใจของตนใจ แล้วมันทุกข์มันยากที่หัวใจของตน เราก็บอก
ว่าเราเกิดมาขัดสน เกิดมาทุกข์จนเข็ญใจ

ทุกข์จนเข็ญใจในสมัยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ เวลาพวกลูกเศรษฐีมาบวชก็
เป็นพระอรหันต์ คนทุกข์คนเข็ญใจไม่มีจะกินขึ้นมา บวชแล้วก็พระอรหันต์เหมือนกัน ถ้าเรา
ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาใจ

เวลาเราขัดสนๆ ตอนนี้โลกวุ่นวายมาก ทางเศรษฐกิจว่า อีก ๒-๓ เดือนข้างหน้า
เศรษฐกิจข้างหน้ามันจะมีปัญหามาก

เราต้องตั้งสติของเราไว้แล้ว ตั้งสติไว้แล้ว สิ่งใดที่ประหัตมัจฉัยสติได้ เราต้องรักษาของเรา พยายามทำชีวิตของเราให้ตลอดรอดฝั่งไปได้ ถ้ามันขัดสนๆ นะ ทุกคนก็ขัดสนทั้งนั้นนะ โลกทั้งโลกเขายิงกันตายเป็นร้อยเป็นพัน เราไม่มี ในประเทศไทยเราไม่มี ถ้าเราไม่มีขึ้นมา เราต้องมีสติสัมปชัญญะว่า เราเกิดในประเทศอันสมควร เกิดในประเทศในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้แบ่งปันกัน อย่าเอาวัดเอาเปรียบ

การเอาวัดเอาเปรียบ คีล ๕ ไม่จับไม่ต้องของที่มีเจ้าของทั้งสิ้น ของมีเจ้าของไม่แต่ละเลย พระไม่ประเคน รับไม่ได้ ไม่ประเคนนะ กลืนทุกคำกลืนเป็นอาบัติปาจิตตีย์ทั้งหมด ของจะถวาย พระ พระต้องได้รับประเคนขึ้นมาถึงจะใช้สอยได้ เว้นไว้แต่ของที่ไม่ล่วงทวารปาก

นี่ไง สิ่งที่เราทำบุญทำกุศลขึ้นมาก็เพื่อหัวใจดวงนี้ ถ้าหัวใจดวงนี้ขึ้นมา มันทุกข์มันยาก ขึ้นมา มันทุกข์ที่ใจของตน ถ้ามันทุกข์ที่ใจของตน มีศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นประเพณี วัฒนธรรมเพื่อความสงบสุขในสังคม เพื่อความดีงามอันนั้นไง แต่ใจล่ะ

ทาน คีล ภาวนา ทาน คีล ภาวนา

วันนี้วันพระๆ พระอยู่ที่ไหน พระพุทธรูปไป พระอยู่ที่บนหิ้งพระไป แต่พระกรรมฐานนะ พระอยู่ที่ใจ

ผู้รู้ๆ เพราะผู้รู้มันแบกหามไป ซาตาน กิเลสมันซี้คอมันอยู่ไป พอมันซี้คอมันอยู่ มันตีโพยตีพายเลยล่ะ เราไม่เท่าเทียมเขา เราไม่เสมอเขา

ไม่เสมอเขาตรงไหน ขาดแคลนอะไร อากา ๓๒ สมบูรณ์แบบ มันขาดการเจริญนิสัย ทำบุญกุศลมาหัวใจมันเบิกบานไป มันคิดแต่สิ่งที่ดีงามไป แต่หัวใจของเราซี้ทุกข์ซี้ยากขึ้นมาไป คิดสิ่งใดมันก็แบบว่ามันทุกข์มันยาก มันลำบากลำบาก

ลำบากที่ไหน มือหนึ่งเหมือนกัน กินข้าว โรคหิวเหมือนกัน แต่หัวใจที่ยิ่งใหญ่ล่ะ ให้คนอื่นด้วย เราแบ่งปัน เราแบ่งปันคนที่มันทุกข์มันยากกว่าเรา

เศรษฐกิจอีกเดือน ๒ เดือนข้างหน้าจะมีปัญหา มีปัญหา ทุนน้ำมัน ทางเศรษฐกิจมันระเนระนาดหมดนะ แต่มันก็เรื่องของสังคมไป เรื่องของมนุษย์ไป ก็มึงทำกันเอง ก็มนุษย์มันทำ ถ้ามีศีลมีธรรม มันทำอย่างนั้นไม่ได้

เราเป็นผู้ใหญ่กว่า เราไม่ใช่รังแกเด็ก เด็กมันจะผิดมันจะพลาด เราสั่งเราสอนมัน เราบอกมัน ถ้าเราบอกมันได้ มันก็คนเหมือนเราแหละ ทำไมมันคิดอย่างนั้นล่ะ ก็คนเหมือนเราแหละ แต่หัวใจเป็นอย่างนั้นนะ เพราะอะไร เพราะเขาไม่ได้ฝึกฝนไป

พระพุทธศาสนาเ็นสอนให้ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา

โอย! งานมากมายมหาศาล หาอยู่หากินก็ทุกข์ยากแล้ว แล้วยังต้องมาฝึกหัดอะไร

เวลานั้นสุข อยากได้ปรารภความสุข การฝึกหัดคือให้หัวใจมันมีที่พึ่งที่อาศัย หัวใจจะหลงตาพระมหาบัวท่านสอนเ็น หัวใจเหมือนลูกฟุตบอล ให้เขาเตะ ให้เขาถีบ วิ่งแย่งกันเ็นสนามฟุตบอล

หัวใจของเราไม่มีใครดูแลมันเลย ปล่อยปละละเลยทั้งนั้น ทุกคนรักษาสิทธิๆ แล้วใจมันละ แล้วจะไปรักษาสิทธิอย่างไร เพราะใจเราไม่รู้เ็น พอใจไม่รู้ พญามารเ็น มันก็เข้าไปข้างนอก ใ้หนุนทำเรา ใ้นี้ทำเรา

ไม่ใช่ คิดถูก คิดผิด คิดที่ติงามแล้วสงบสุข มันจะขัดมันจะสน ขัดสนที่ไหน มือก็มี สมอก็มี ทุกอย่างก็มี เราทำได้ทั้งนั้น แต่โอกาสและจังหวะของเรามันยังไม่ถึงเ็น บุญและบาปมันยังไม่มาถึงตัวเราเ็น เวลาบุญและบาป เวลาบุญมันมาถึงตัวเราเ็น ทำอะไรก็ติงามไปหมด โอย! สังคมขึ้นชม คนนั้นเป็นคนดี

ทำไมต้องเป็นคนดี

คนดีเพราะความสงบสุขของหัวใจของตน ถ้าหัวใจสงบสุข เห็นใหม่ เวลาเมื่อศรัทธาเ็นพระพุทธศาสนา ไปวัดไปวาทำบุญทำกุศลของเรา ทำบุญกุศลอันนั้นมันเ็นสมบัติสาธารณะเ็น แล้วหายใจเข้าและหายใจออกละ

หายใจเข้าและหายใจออกเป็นสมบัติของเรา ถ้าสมบัติของเรานะ เรามีสติ เรามีจิต กำหนดลมหายใจของเรา ถ้ากำหนดลมหายใจ มันจะเข้าไปหาใจแล้ว

ใจของตนต้องถนอม ต้องรักษา อย่าปล่อยปละละเลย การปล่อยปละละเลย แล้วก็เรียกร้องความเป็นธรรม เรียกร้องความเป็นธรรม

เ็นยังไม่รู้จักความเป็นธรรมอยู่ที่ไหนเลย เรียกร้องความเป็นธรรมๆ มันเ็นปัญหาสังคมเ็น รัฐบาลเขาก็แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมาคอยรักษาเ็น มีปัญหาที่ขึ้นศาลเ็น ความเป็นธรรมๆ ความเป็นธรรมของสังคมเ็น ถ้าความเป็นธรรมของสังคม ก็วิ่งเต้นกัน มีพวก เขาบอกว่าคนรวยไม่เคยติดคุก คนจนติดคุก เ็นเวลาเขาพูดเ็น

แต่ถ้ามันเป็นเวรเ็นกรรมของสัตว์ละ

กรรมๆ สัตว์มันมีเวรมีกรรมของมันเ็น ถ้ามีกรรมของมัน แล้วถ้าเรารู้จักตัวตนของเราละ

ลมหายใจเรามันต้องหายใจอยู่แล้ว ถ้าไม่หายใจ ชีวิตนี้ก็อยู่ไม่ได้ แต่จิตกำหนดที่ลม ลองทำดู ผึกหัดๆ ขึ้นมาไง ลองทำดูนะ สิ่งที่มีลมทุกขมีนเคียดต่างๆ ขึ้นมา มันอันตรายไปหมดนะ ที่มันแบกมันหามในหัวใจ มันไปแบกไปหาม

ความสุขที่แท้จริงอยู่ที่หัวใจของตน

ใครจะว่าจะต่ำจะต้อย จะสูงจะส่ง เรื่องของเอ็ง สุขหรือทุกข์ในใจข้า เวลามันทุกข์ ทุกข์เจียนตายนะ เวลาทุกอย่างมันบีบมันคั้นเข้ามา ทุกข์เจียนตาย แต่เวลาหายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ พยายามกำหนดลมหายใจของเราขึ้นมา เราไม่ปล่อยให้จิตใจของเราให้มันระเหเร่ร่อน

คนเราเกิดมามีกายกับใจๆ แล้วหัวใจมันอยู่ที่ไหน

หัวใจมันอยู่ที่สติสัมปชัญญะของเรา ถ้าหัวใจของเรามันอยู่ที่สติสัมปชัญญะของเรา นี่ผลประโยชน์ของเราทั้งนั้นนะ ถ้าผลประโยชน์ของเรา เราเท่าทันอารมณ์ความรู้สึกของเรา มันวางอารมณ์อันนั้น

อารมณ์ที่มาเหย มาพลุ่มาพล่านในหัวใจของเราเนี่ยแหละ ถ้าสติมันเท่าทันแล้ว เพราะอารมณ์นี้ไม่ใช่จิต อารมณ์ไม่ใช่จิต มันเกิดขึ้นกับจิต เกิดดับๆ ในหัวใจของตน แต่ไอ้ตัวพลังงานที่มีสำคัญที่สุดไง ไอ้ตัวพลังงานอันนั้นนะ สิ่งที่ต้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปวารณารื้อสัตว์ชนสัตว์ไว้ รื้อสัตว์ชนสัตว์ที่ตัวพลังงานนั้นให้มันฉลาดขึ้นมาไง

ถ้าใครหายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ นี่ก็เป็นอารมณ์ อารมณ์ความรู้สึกที่มันไปเกาะที่ลม แต่ถ้าไม่เอาอารมณ์มาเกาะที่ลมนี่ อารมณ์มันก็พลุ่พล่านออกไปข้างนอกไง แล้วมันก็ตีโพยตีพาย คิดไปร้อยแปดพันเก้าไป ชี้อะไรหมดเลย คนอื่นผิดหมดเลย แล้วมึงรู้จักตัวหรือเปล่า

คนอื่นผิดหมดเลยนะ ญินียอดเยี่ยม

ยอดเยี่ยม ภิภูมิมานะมันจรดฟ้า พอยอดเยี่ยมขึ้นมาแล้วมันก็คิดแล้ว ถ้าเรายอดเยี่ยมทำไมคนเขาไม่เชิดชูบูชาเรา

เอาแล้ว ทุกข์แล้ว

ยอดเยี่ยมที่ไหน ยอดเยี่ยมมันต้องมีความสุขของมัน ถ้ามีความสุขของมันนะ มันจะฉลาดขึ้นไง โอ้! ทำไมกูโง่ได้ขนาดนี้เนาะ วิ่งเดินไปกับเขาบ้างบอคอแตก ทั้งๆ ที่สมบัติแท้ๆ มันอยู่ที่กลางอก ที่ไม่ต้องไปยุ่งกับใครเลย แล้วมันจะเป็นขึ้นมาได้มันต้องมีสติสัมปชัญญะ มันจะเป็นขึ้นมาได้มันต้องผึกหัดไ้

คนเราเกิดมาเป็นวิทยาศาสตร์ไง เกิดมาไม่นับถือใดๆ ทั้งสิ้น สิทธิเสรีภาพ เสมอกัน
ทั้งหมดเลย

เสมอจริงหรือเปล่า

มันเสมอเพราะอะไร เพราะว่าความสุขความทุกข์ของคนมันไม่เหมือนกัน ความชอบ
ของคนไม่เหมือนกัน ถ้าชอบอันเดียวกัน ทะเลาะกันอยู่แล้ว มันชอบแตกต่างกันไปไง แล้วถ้ามัน
ไม่ชอบมันก็ทุกข์ของมันไง ถ้ามันชอบมันก็สุขของมันไง แล้วถ้ามันไม่ชอบ ไปยึดเยียดให้มันแล้ว
มีความสุข มันจะมีความสุขไหม ถ้ามันไม่ชอบ ไปยึดเยียดให้มัน มันยิ่งว่าไปกลั่นแกล้งมัน
อีกนะ

แล้วความสุขมาจากไหน สิทธิเสรีภาพที่ไหน เท่ากันที่ไหน

มันเท่ากันที่จิตนิสัยความชอบของแต่ละบุคคล มันแตกต่างกัน แตกต่างด้วยอำนาจ
วาสนาของแต่ละบุคคล ถ้าอำนาจวาสนาของคนที่ดีงาม เขาประหยัด เขามัธยัสถ์ เขาประหยัด
ของเขา มันไม่ต้องว่า ถ้าอย่างนั้นมันจะเข้าสังคมไม่ได้ เราจะไม่เทียบเท่าเทียมเขา ไม่
เทียบเทียมเขา

เขามีอะไร ปากสกปรก มีแต่ยุ่งแยงตะแคงรั่ว

ปากที่สะอาด องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เสียสละ

ทางโลกว่า เสียสละทำไม เราหาмаเกือบเป็นเกือบตาย เสียสละทำไม

เราหาмаเกือบเป็นเกือบตาย มันเป็นปฏิกิริยาไง เราแสวงหาด้วยความสุจริต เรา
แสวงหาด้วยกำลังของตน เราแสวงหาด้วยสมองของตน ของเราชัดๆ

เราเสียสละเพื่ออะไร

เสียสละเพื่อใจดวงนี้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า หาเงินได้บาทหนึ่ง เลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่สิ่งหนึ่ง
ทำธุรกิจสิ่งหนึ่ง เลี้ยงครอบครัวสิ่งหนึ่ง เหลือสิ่งหนึ่งฝังดินไว้

ฝังดินไว้ที่ไหน นี่ไง เพื่อตัวของตนไง ฝังที่หัวใจดวงนี้ไง

เราเคยทำอะไรไว้ เราจะไม่ลืมสิ่งนั้นเลย เราทำอะไรไว้ มันจะเข้าไปสู่ใจดวงนั้นเลย ใจ
ดวงนั้นทุกข์ยากขึ้นมา ทำมาหากินด้วยความสามารถของตนมา มีอำนาจวาสนาจะฝังหัวใจนี้
ไว้ด้วยการเสียสละออกไป ด้วยเจตนา เจตนาที่การเสียสละนั้นคือการกระทำ นั่นคือกรรม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธศาสนาสอนให้เชื่อเรื่องกรรม กรรมดี กรรมชั่ว

ถ้ามันทำดีๆ ทำดีของมัน หัวใจมันมีคนคุ้มครองดูแล มันมีจุดยืนของมัน

ทำชั่วๆ มันพาล มันเผาหัวใจของตน รังแกตน แล้วไปรังแกผู้อื่น

ไม่รังแกตน รักษาตนให้ดีงาม เป็นที่พึ่งที่อาศัยของคนอื่น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้พระองค์เดียว สอนสามโลกธาตุ เข้าใจเรื่องใจ เข้าใจเรื่องจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เข้าใจสิ่งที่มันจะทำชั่ว มันจะทำชั่วเพราะอะไร มันทำชั่วเพราะมันคิด มันทำชั่วเพราะมันวางแผน มันทำชั่วเพราะเวรกรรมของสัตว์ เพราะมันเคยทำมาอย่างนั้น

“เธออย่าคิดอย่าทำจะเป็นจริตเป็นนิสัยของเธอ”

เธอเกิดแต่ละภพ แต่ละชาติ ทำคุณงามความดีฝังดินไว้ๆ พัฒนาหัวใจดวงนี้ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย การเปลี่ยนแปลง การทำจิตใจของตนให้ดีงาม ดีงามจนเป็นธรรมชาติ มันคิดแต่เรื่องอย่างนั้นนะ มันคิดเรื่องอื่นไม่ได้ มันคิดเรื่องอื่นไม่เป็นนะ

แต่ของเราคิดร้อยแปดเลย คิดเรื่องความดีนี้เสียเปรียบ คิดเรื่องความชั่วนี้ยอดเยี่ยม แล้วจิตมันจะไปไหนละ แล้วทุกข์ไหม นังอมทุกข์นะ คนทุกข์นะ มันกลัวเขาตรวจสอบทั้งนั้นนะ คนสุขจริตไม่กลัวใดๆ ทั้งสิ้น สุขจริต คือคุ้มครองเรา

สีเลน สุขดี ยนฺติ สีเลน โภคสมุปทา

สีเลน สุขดี ยนฺติ สุขสงบ ใครจะยุใครจะแหย่ ใครจะทำสิ่งใดนะ เรื่องของเขา คือ สีละ มันคง มันคงของเรา เราฝึกหัด เราปฏิบัติเข้ามาไ้

ไปวัดไปวา ศรัทธาๆ เรื่องของศรัทธา แต่พระพุทธศาสนาภาคปฏิบัติไง ภาคฝึกหัด ภาคค้นคว้า ภาคกระทำ เปลี่ยนแปลงตนให้ดีขึ้น เปลี่ยนแปลงตนให้ดีขึ้น

ดูสิ เวลาพระมาบวช บวชพระๆ ไปหาหลวงปู่มันไ้ “จิตเป็นอย่างไรๆ”

เริ่มต้นจากจิต เริ่มต้นจากนามธรรม ไม่เริ่มต้นว่า โอ้ย! มีรูปร่างดีมากเลยนะ เฮ้ย! มีมารยาทยอดเยี่ยมเลย มีมารยาทป่าเถื่อน ไ้

จิตเป็นอย่างไร หัวใจของตนนะ

ถ้ามันหายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โ หันสงบระงับเข้ามามันจะรู้ แล้วจิตเป็นอย่างไร สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี จิตที่สงบระงับมันจะมีความสุขของจิตมหาศาล เพราะเราแบกหาม เราแบกหามทิวฐิมานะ ความรู้ความเห็นของเราทั้งนั้นนะ พอมันวางหมด ใ้โฮ! มหัศจรรย์มาก

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

คนไม่มีวาสนาว่านี่คือนิพพาน ไร้สาระ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ ครูบาอาจารย์ของเราท่านฝึกหัดมาแล้ว สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ แต่ถ้าไม่มีสมาธิมันจะเป็นโลกหมด จินตนาการเอา คิดเอาเออเออ ศึกษาธรรมะของพระพุทธเจ้ามารู้หมดนะ ศึกษามาจบรู้ทั้งนั้นนะ ปริยัติ ทรงแจ้งๆ ปฏิบัติ ปฏิบัติเป็นหรือเปล่า ทำได้หรือเปล่า

ถ้าทำได้จริงนะ มันวางของมันหมดนะ แล้วจิตเป็นอย่างไร ขณิกะ อุปจาระ อัปปนา เป็นมากเป็นน้อย มีกำลังหรือไม่มีกำลัง

นักกีฬาทุกชนิดเขาต้องฟิตเพื่อกำลังของเขา ทักชะฝึกเอาที่หลัง

จิต ถ้าไม่เป็นสมาธิ มันจะเป็นโลกหมด เป็นจินตนาการหมด เป็นอยู่ได้พญามารทั้งหมดทั้งๆ ที่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นแหละ มันจินตนาการธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วบอกว่า “เราฉลาดกว่าพระพุทธเจ้า” ไร้สาระสิ้นดี

แต่ถ้าทำความสงบของใจได้ หลวงปู่มั่นท่านบอกว่า แล้วจะนอนตายอยู่นั้นใช่ไหม ความสุขก็ติดสุขนั้น เดี่ยวตายไปมันก็อยู่แค่นั้นนะ

ถ้ามันมีความสุขแล้ว ฝึกหัดให้มีกำลัง ฝึกหัดให้มีกำลังคือทำความชำนาญไง นักกีฬาต้องฟิต ร่างกายเขาต้องลงแข่งขันได้ ถ้าไม่ฟิต เขาไม่ให้ลงหรอก เพราะมันแพ้ ยิ่งทีมชาติๆ มึงจะเอาชาติไทยไปขายชี้น้ำใจไหม ทีมชาติ มึงแบกรับสถานะของชาติไทยไว้ มึงต้องฟิต มึงต้องมีความรอบคอบ เพื่อสถานะของชาติของเอง

นี่เหมือนกัน หัวใจที่เป็นธรรมๆ ขึ้นมา ถ้ามันสงบสุขของมัน สงบสุขของมัน น้อมไปให้เห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง

พระพุทธศาสนาสอนเรื่องสติปัฏฐาน ๔ พิจารณาในสติปัฏฐาน ๔ แต่ต้องเป็นสติปัฏฐาน ๔ ของจิตดวงนั้น ของผู้ที่ประพฤติปฏิบัตินั้น ถ้ามันรู้มันเห็นของมัน มันจะมหัศจรรย์ ความรู้ความเห็นของมันมหาศาล

แต่ของเราทุกคนไม่รู้จักกาย เวทนา จิต ธรรมหรือ ทุกคนก็รู้ ทุกคนก็จินตนาการได้โลกๆ แล้วก็ อู้ฮู! มหัศจรรย์พันเลิศ

ไร้สาระ ติดอยู่นั่นแหละ แก่ไขใจของตนไม่ได้ไง

ถ้ามันแก้ไขของตนได้ คีล สมาริ ปัญญา ปัญญาที่มันเกิดขึ้น ปัญญาที่มันสำรอก มันจะคายกิเลสในหัวใจของตน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ชาวพุทธเราปรารถนา

เรามีความสุขมากมายมหาศาลขนาดไหน สุขเจ็ดด้วยอามิส พระพุทธศาสนาสอนเรื่องวิมุตติสุข สุขเกิดจากใจตัวเอง สุขเกิดจากไม่มีวิภวัญชะ ไม่มีโลก มันก็สุขของมัน

ไอ้ของเรา ไอ้โฮ! ต้องขวนต้องขวาย ต้องขึ้นมาเพื่อปรารถนาความสุข

ความสุขกิเลสมันหลอก

ทำคุณงามความดีของเราให้เราฉลาดขึ้นมา ฉลาดขึ้นมาในพระพุทธศาสนา
พระพุทธศาสนา ปัจจัตตัง สันติภูมิจิโก อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนเท่านั้น คนอื่นทำให้ไม่ได้

เราฝึกหัดปฏิบัติของเรา เราขวนขวายของเรา เพื่อความเจริญอกงามในหัวใจของตน อย่าปล่อยทิ้ง

รักตัวเองไหม ทำไมปล่อยให้กิเลสมันเบียดเบียนใจเราขนาดนี้ล่ะ ทำไมไม่ตั้งสติระงับยับยั้งมันบ้าง ไอ้ที่คิดๆ คิดโดยกิเลส ไม่เอา ถ้ามันคิดโดยธรรม ขวนขวาย

หลวงตาสอนว่า “ถ้าคิดกิเลส เหยียบเบรกมันไว้ ถ้าคิดอยากสร้างคุณงามความดี เหยียบคันเร่งๆ เพื่อพัฒนาหัวใจของตน” เอวัง